

لحیم کاری

هدف‌های رفتاری : پس از پایان این فصل از فراگیرنده انتظار می‌رود که بتواند :

- لحیم کاری را تعریف کند.
- انواع لحیم کاری را نام ببرد.
- انواع روغن‌های لحیم کاری را نام ببرد.
- خواص روغن‌های لحیم کاری را شرح دهد.
- انواع لحیم را شرح دهد.
- انواع هویه را نام ببرد.
- نحوه استفاده از هویه در لحیم کاری را شرح دهد.
- ساختمان داخلی هویه و اجزای آن را شناسایی کند.
- هویه قلمی را سرویس، تعمیر و نگهداری کند.
- لحیم کاری صحیح و غلط را از هم تشخیص دهد.
- طرز کار و نحوه استفاده از انواع قلع کش‌ها را شرح دهد.

در این مرحله توصیه می‌کنیم فیلم‌ها و پویانمایی‌های مربوط به لحیم‌کاری را مشاهده نمایید. برای این منظور کلمه Soldering را تایپ کنید و به دنبال آن یکی از کلمات Film، Clip یا Animation را بنویسید. در این حالت فیلم‌ها و پویانمایی‌های تهیه شده در ارتباط با لحیم‌کاری در دسترس قرار می‌گیرد.

— قطعات، ابزار، مواد و تجهیزات مورد نیاز

- میز آزمایشگاه الکترونیک یک دستگاه
- هویه قلمی یک دستگاه
- هویه هفت تیری یک دستگاه
- قلع کش پیستونی یک دستگاه
- قلع کش پمپی حرارتی یک دستگاه
- کیف ابزار معمولی یک مجموعه
- سیم دورریز کارگاه سیم‌کشی به مقدار کافی
- فیبر مدار چاپی یک قطعه
- فیبر مدار چاپی دستگاه‌های معیوب به مقدار کافی
- وروبرد (Veroboard) یا فیبر هزار سوراخ یک قطعه
- مادگی BNC خام ۲ عدد
- گیره سوسماری خام در رنگ‌های مشکی، زرد، آبی و قرمز از هر کدام ۴ عدد
- پین هدر به مقدار کافی
- فیش بنانای معمولی ۱۲ عدد
- سیم پروب اسیلوسکوپ ۲ متر
- سیم نازک افشان ۰/۵ از نوع مرغوب ۵ متر
- ترانزیستور دیود، آی‌سی، سلف و خازن متناسب با نیاز کارگاه به مقدار کافی

قسمت دوم : آشنایی با لحیم و روغن لحیم

۳-۵-۱- لحیم کاری و روغن لحیم (flux) : منظور

از لحیم کاری اتصال دو یا چند قطعه فلز به یکدیگر است. این عمل به وسیله آلیاژی از قلع و سرب گاهی همراه با سایر فلزات که آن‌ها را لحیم می‌نامند انجام می‌شود. برای انجام لحیم کاری ابتدا محل اتصال دو فلز را با وسیله‌ای در حدی گرم می‌کنیم که دمای آن محل به نقطه ذوب لحیم برسد و لحیم در محل اتصال ذوب شود. در نتیجه، پس از سرد شدن محل اتصال دو قطعه به هم متصل می‌شوند.

برای ایجاد اتصالات معمولاً از دو نوع لحیم کاری سخت و لحیم کاری نرم استفاده می‌شود. در لحیم کاری سخت (خشن) درجه حرارت کار بالا است و در لحیم کاری نرم (سست) درجه حرارت کار نسبتاً پایین است.

یکی از مهم‌ترین موادی که در عملیات لحیم کاری از آن استفاده می‌شود روغن لحیم کاری (flux) است.

تمام فلزاتی که می‌خواهند به یکدیگر متصل شوند ممکن است در اثر عوامل جوی اکسید شوند و یا سطوح خارجی آن‌ها کثیف و آلوده باشد. برای از بین بردن این عوامل از مواد پاک کننده (روغن لحیم) استفاده می‌شود. این مواد علاوه بر آن که آلودگی سطوح قطعات را پاک می‌کنند مانع از اکسید شدن محل اتصال در هنگام لحیم کاری نیز می‌شوند، لذا تمام مواد پاک کننده‌ای را که قادرند ترکیباتی مانند اکسیدها را در خود حل کنند می‌توان در شمار روغن‌های لحیم کاری به حساب آورد. به این روغن‌ها روغن‌های کروسیو (Corrosive) یا ساینده گویند. از معروف‌ترین روغن‌های کروسیو می‌توان اسیدهای معدنی، محلول آمونیاک و کلرید روی را نام برد.

از روغن‌های کروسیو عموماً برای لحیم کاری خشن و قطعات بزرگ و حجیم استفاده می‌شود. در لحیم کاری عناصر الکترونیکی معمولاً این نوع روغن‌ها به کار نمی‌رود، زیرا درجه حرارت پایین است و روغن لحیم تجزیه و تبخیر نمی‌شود.

در این حالت روغن در محل اتصال باقی می‌ماند که سبب خورده شدن محل اتصال می‌شود.

در کارهای الکترونیکی (لحیم کاری نرم) از روغن‌های نان کروسیو (Noncorrosive) یا غیرساینده استفاده می‌کنند که از نوع مواد آلی (کربنی) هستند. این مواد در خلال عمل لحیم کاری تجزیه و تبخیر می‌شوند و در نتیجه مواد زاید و اکسیدها را در محل اتصال از بین می‌برند.

از معروف‌ترین روغن‌های نان کروسیو که برای لحیم کاری فلزات مختلف به کار می‌رود می‌توان استارین، روزین و کالیفن را نام برد. پس از پایان عمل لحیم کاری نباید این روغن‌ها در محل اتصال باقی بمانند، زیرا با گذشت زمان فاسد می‌شوند و مقاومت محل اتصال را تغییر می‌دهند. تغییر مقاومت، در مدارهای چاپی، می‌تواند موجب بروز عیب در مدار شود.

در شکل ۲۵-۱ چند نمونه روغن لحیم را ملاحظه می‌کنید.

شکل ۲۵-۱- چند نمونه روغن لحیم

روغن لحیم باید دارای ویژگی‌هایی به شرح زیر باشد :

الف) نقطه ذوب روغن لحیم باید کم‌تر و پایین‌تر از نقطه ذوب لحیم باشد تا زودتر ذوب شود و سطح فلز را پاک کند.

لحیم دارای ۶۰ درصد قلع و ۴۰ درصد سرب باشد نقطه ذوب آن حدود ۱۸۳ تا ۱۹۰°C است.

در شکل ۱-۲۶-ب یک نمونه قرقره لحیم نشان داده شده است. بعضی از انواع آلیاژ لحیم ممکن است دارای ۶۰ درصد قلع و ۳۸ درصد سرب و ۲ درصد مس باشد. قطر سیم لحیم ممکن است ۰/۶ mm، ۰/۸ mm، ۱ mm، ۱/۵ mm یا ۲ mm و بیش تر باشد.

الف) میله یا شمش

ب) مفتول یا قرقره (سیم لحیم)

شکل ۱-۲۶-دو نمونه لحیم

ب) روغن لحیم ذوب شده باید قدرت گسترش و نفوذ در سطح فلز را داشته باشد ولی نباید روی سطح فلز پخش شود.

پ) روغن لحیم نباید با فلزات به صورت ترکیب درآید.

ت) روغن لحیم باید اکسیدها را به آسانی در خود حل کند.

ث) اثر روغن لحیم باید تا پایان عمل لحیم کاری باقی بماند و در ضمن عمل لحیم کاری از اکسید شدن سطح اتصال جلوگیری کند.

۴-۵-۱- لحیم (Solder): لحیم آلیاژی است از سرب و قلع که نقطه ذوب آن پایین است. آلیاژ لحیم را به صورت سیم های مفتولی با قطرهای محدود ۰/۵ تا ۴ میلی متر می سازند. در داخل اغلب این سیم ها معمولاً سوراخی سرتاسری وجود دارد که روغن لحیم در داخل آن قرار می گیرد (سیم لحیم با مغزی روغن). نسبت قلع و سرب در آلیاژ لحیم بین ۴۰ تا ۶۰ درصد تغییر می کند.

در عمل، سیم های لحیم را معمولاً با آلیاژهای ۶۰/۴۰، ۵۰/۵۰ و ۴۰/۶۰ می سازند. لحیم ۶۰/۴۰ آلیاژی است که در آن به نسبت ۶۰ درصد قلع و ۴۰ درصد سرب وجود دارد. هرچه درصد قلع بیش تر باشد لحیم در درجه حرارت کم تری ذوب می شود. مثلاً لحیم ۶۰/۴۰ در درجه حرارت حدود ۱۹۰°C ذوب می شود در صورتی که لحیم ۴۰/۶۰ برای ذوب شدن به حداقل ۲۳۵°C حرارت نیاز دارد. چون حرارت زیاد سبب معیوب شدن وسایل نیمه هادی نظیر دیود و ترانزیستور و نیز خرابی مدارهای چاپی می شود لذا برای انجام لحیم کاری قطعات الکترونیکی لحیم با درصد قلع بیش تر مناسب تر است که البته گران تر است. بهترین لحیم برای عمل لحیم کاری در الکترونیک آلیاژ ۶۳/۳۷ (۶۳ درصد قلع و ۳۷ درصد سرب) است. شکل ۱-۲۶-چند نوع سیم لحیم را نشان می دهد.

شکل ۱-۲۶-الف میله لحیم را نشان می دهد. اگر میله

نکته مهم: با توجه به پیشرفت تکنولوژی در صنایع الکترونیک و گستردگی قطعات الکترونیکی، امروزه تنوع روغن لحیم و لحیم نیز بسیار زیاد شده است، برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید با استفاده از کلمات Soldering، Desoldering، Rework یا Soldering paste در یکی از موتورهای جست‌وجو در اینترنت به اطلاعات بیشتری دسترسی پیدا کنید.

قسمت سوم: هویه قلمی

۶-۵-۱- هویه قلمی

اصول کار: برای لحیم کاری دو یا چند قطعه فلزی به یکدیگر باید ابتدا نقاط مورد نظر آن‌ها را گرم کرد و سپس عمل لحیم کاری را انجام داد. وسیله‌ای که حرارت مورد نیاز را برای لحیم کاری تأمین می‌کند هویه (Iron) نام دارد. هویه بر دو نوع است. هویه ساده و هویه برقی.

هویه ساده: هویه ساده از سه قسمت تشکیل شده است.

(الف) سر هویه، که شبیه چکش و از جنس مس است.

(ب) دسته هویه که مفتولی از آهن است.
 (ج) دسته چوبی هویه که در انتهای دسته فلزی قرار دارد. هویه ساده به وسیله حرارت گاز گرم می‌شود و مورد استفاده قرار می‌گیرد. این نوع هویه امروزه تقریباً منسوخ شده است.
هویه برقی: هویه برقی بر دو نوع است: هویه قلمی (مقاومتی) و هویه هفت تیری.

هویه قلمی: در ساختمان این نوع هویه‌ها معمولاً از سیم‌های حرارتی مانند کرم نیکل یا کرم آلومینیم استفاده می‌شود. در این نوع هویه سیم گرم‌کننده را روی عایقی از آجر نسوز که وسط آن خالی است می‌پیچند. یک میله مسی که همان نوک هویه است در داخل محفظه خالی قرار می‌گیرد. در اثر عبور جریان از سیم گرم‌کننده حرارت ایجاد می‌شود. حرارت به میله مسی انتقال می‌یابد.

شکل ۲۷-۱ قسمت‌های مختلف یک هویه قلمی که از نوک هویه، المان گرم‌کننده، حفاظ، دسته چوبی و سیم رابط و فتر نگهدارنده تشکیل شده است را نشان می‌دهد.

شکل ۲۷-۱- قسمت‌های مختلف یک هویه قلمی

برخی از هویه‌ها دارای ولومی هستند که می‌توانید درجه حرارت آن را تنظیم کنید. در شکل ۱-۳۰ یک نمونه هویه ۱۰۰ واتی که درجه حرارت آن نیز قابل تنظیم است را مشاهده می‌کنید.

شکل ۱-۳۰- هویه ۱۰۰ واتی با درجه حرارت قابل تنظیم

برای اجرای لحیم‌کاری باید هویه مناسب با نوع کار انتخاب شود. یکی از عوامل تعیین‌کننده، مقدار وات هویه است. در شکل ۱-۳۱ چهار نمونه هویه با وات‌های کم را ملاحظه می‌کنید. مقدار توان هویه را معمولاً روی بدنه آن می‌نویسند، یا در دفترچه راهنمای آن قید می‌کنند. این هویه‌ها را هویه قلمی کوچک می‌نامند.

شکل ۱-۳۱- چند نمونه هویه با وات کم

در بعضی از هویه‌ها نوک و المان حرارتی آن قابل تعویض است. شکل ۱-۲۸ این نوع هویه را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۲۸- هویه قلمی با نوک و المان قابل تعویض

انواع هویه‌های قلمی: هویه‌های قلمی در اندازه‌های کوچک با توان ۱۰ وات تا اندازه‌های بزرگ با توان ۵۰ وات ساخته می‌شوند. شکل ۱-۲۹ یک نمونه هویه ۶۰ واتی را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۲۹- یک نمونه هویه ۶۰ وات

۹-۵-۱- هویه با کنترل الکترونیکی درجه

حرارت: در بعضی از هویه‌ها درجه حرارت هویه در ضمن کار قابل کنترل است. ساختمان این نوع هویه‌ها بسیار متنوع است. نمونه ساده این نوع هویه را در شکل ۱-۳۰ نشان داده‌ایم. در این نمونه محدوده تنظیم درجه حرارت و حساسیت آن بسیار کم است. در انواع پیشرفته‌تر این نوع هویه‌ها معمولاً یک پایه جداگانه برای هویه وجود دارد که به برق شهر وصل می‌شود و هویه قلمی انرژی خود را از پایه دریافت می‌کند. در شکل ۱-۳۴ الف و ب دو نمونه هویه با درجه حرارت قابل تنظیم را مشاهده می‌کنید.

الف) تنظیم درجه حرارت با ولوم

ب) تنظیم حرارت با شستی فشاری

شکل ۱-۳۴- دو نمونه هویه با حرارت قابل تنظیم

هویه‌های قلمی کوچک را برای لحیم کاری بسیار ظریف و دقیق در مدارهای الکترونیکی بسیار کوچک، مثلاً در تولید و تعمیر ساعت الکترونیکی یا مهندسی دندانپزشکی، استفاده می‌کنند. این هویه‌ها در توان ۵W نیز ساخته می‌شوند و با ولتاژ کم مانند باتری ۶ ولتی یا ترانسفورماتور ۶ ولتی نیز کار می‌کنند. در شکل ۱-۳۲ یک نمونه هویه که با باتری قلمی کار می‌کند را ملاحظه می‌کنید.

شکل ۱-۳۲- هویه ظریف که با باتری کار می‌کند.

۸-۵-۱- هویه سرعت بالا: این هویه معمولاً برای

عمل تعمیر به کار می‌رود. با اتصال هویه به برق بلافاصله حرارت نوک آن بالا می‌رود. در شکل ۱-۳۳ نوعی از این هویه سرعت بالا نشان داده شده است. این نوع هویه در حالت گرم دارای توان ۸۰ وات است.

شکل ۱-۳۳- هویه سرعت بالا

شکل ۳۶-۱- دو نمونه هویه گازی

نکته ایمنی مهم

در صورتی که با هویه گازی کار می‌کنید، حتماً مراقب باشید زیرا به دلیل وجود شعله، امکان آتش‌سوزی سریع وجود دارد.

۱۳-۵-۱- همان‌طور که قبلاً اشاره شد نوک برخی از هویه‌ها قابل تعویض است و تنوع دارد. از نوک هویه می‌توان برای فرم دادن، صاف کردن و جوش دادن مواد نرم مانند پلاستیک‌ها استفاده کرد. در شکل ۳۷-۱ چند نمونه نوک هویه و یک نمونه هویه که نوک T شکل روی آن نصب شده است را ملاحظه می‌کنید. از این نوک برای صاف کردن سطوح پلاستیکی استفاده می‌شود. هم‌چنین از آن می‌توان برای لحیم کردن چندین پایه در کنار هم استفاده کرد. این نوع نوک را مدل پارویی می‌نامند.

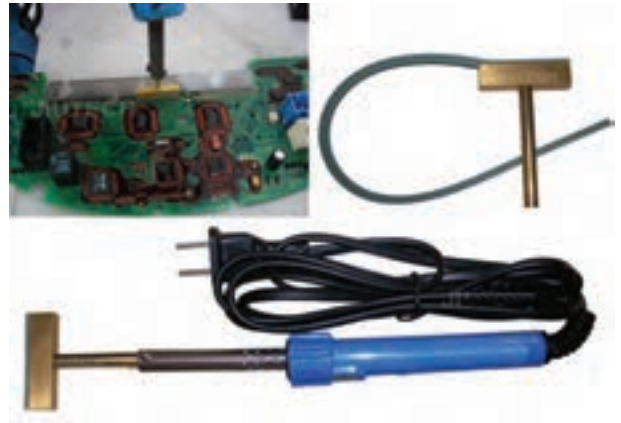
معمولاً اطلاعات فنی مربوط به هویه‌های قابل تنظیم را در دفترچه راهنمای آن می‌نویسند. در نوع پیش‌رفته‌تر این هویه‌ها از مدارهای دیجیتال پیچیده‌تر استفاده شده و محدوده حرارتی و میزان خطای آن قابل تنظیم است. در شکل ۳۵-۱ یک نمونه هویه پیش‌رفته را ملاحظه می‌کنید. معمولاً درجه حرارت هویه‌های با کنترل درجه حرارت الکترونیکی در محدوده ۲۰۰ تا ۴۴۰ درجه سانتی‌گراد قابل تغییر است.

شکل ۳۵-۱- یک نمونه هویه پیش‌رفته و مدرن

۱۱-۵-۱- هویه گازی: برای انجام عمل لحیم‌کاری در مواردی که برق وجود ندارد می‌توان از هویه گازی استفاده کرد. جرقه‌زن‌های پیزوالکتریک گاز را مشتعل می‌کند و حرارت آن باعث گرم شدن نوک هویه می‌شود. شکل ۳۶-۱ دو نوع هویه گازی را نشان می‌دهد. این هویه‌ها دارای توان ۸۰ تا ۱۵۰ وات است و مخزن گاز آن با گاز بوتان پر می‌شود. یک مخزن گاز می‌تواند تا ۱۸۰ دقیقه کار کند.

صورتی که نوک هویه خیلی بزرگ باشد، به قطعه و بُرد آسیب می‌رساند. ابعاد نوک با توجه به میزان توان مصرفی هویه (وات) ساخته می‌شود. بنابراین چنانچه هویه‌ای با وات مناسب انتخاب کنید معمولاً نوک آن از نظر ابعاد نیز مناسب است. انتخاب شکل ظاهری نوک هویه با توجه به نوع لحیم کاری صورت می‌گیرد. برای مثال اگر بخواهیم پایه‌های IC (مدار مجتمع) را لحیم کنیم، باید از نوک‌های ظریف و سوزنی شکل استفاده نماییم. معمولاً مشخصات هویه مانند توان، ولتاژ کار، ابعاد نوک، چگونگی استفاده، موارد کاربرد و میزان درجه حرارت نوک هویه را در دفترچه کاربرد آن می‌نویسند. در برگه اطلاعات مربوط به قطعات نیز چگونگی اجرای لحیم کاری روی آن را مشخص می‌کنند. با استفاده از جدول ۱-۱ می‌توانیم هویه مناسب را برای لحیم کاری انتخاب کنیم. این اطلاعات براساس اطلاعات علمی و تجربه‌های عملی تهیه شده است.

الف) نوک هویه مدل پارویی

ب) سه نمونه دیگر از نوک هویه

شکل ۱-۳۷- انواع نوک هویه

جدول ۱-۱- انتخاب هویه قلمی با وات مناسب برای لحیم کاری

موارد کاربرد	وات بسیار مناسب	وات مناسب	وات نامناسب
آی‌سی	۲۰ وات	۳۰ وات	بیش از ۳۰ وات
برد مدار چاپی	۲۰ تا ۳۰ وات	۴۰ وات	بیش از ۴۰ وات
ترانزیستور	۲۰ تا ۳۰ وات و ۴۰ وات	۶۰ وات	بیش از ۶۰ وات
خازن و مقاومت	۲۰ و ۳۰ و ۴۰ وات	۶۰ وات	بیش از ۶۰ وات
ترمینال و کلید	۳۰ و ۴۰ و ۶۰ وات	۸۰ تا ۱۰۰ وات	بیش از ۱۰۰ وات
اتصال‌های برقی	۴۰ و ۶۰ و ۸۰ وات	۳۰ وات و ۶۰ وات	-
سیم‌های رابط	۳۰ و ۴۰ و ۶۰ وات	۲۰ و ۸۰ و ۱۰۰ وات	-
کابل کواکسیال	۸۰ تا ۱۰۰ وات	-	-
محفظه فلزی	۱۰۰ وات	۸۰ وات	-

۱-۵-۱۵- انتخاب هویه : برای انجام لحیم کاری

روی قطعات و فیبر مدار چاپی، باید از هویه با وات و نوک مناسب استفاده شود. چنانچه وات هویه و نوک آن مناسب نباشد موجب آسیب رسیدن به قطعه یا بُرد مدار چاپی می‌شود.

ابعاد و نوک هویه باید به گونه‌ای باشد که بتواند محل لحیم کاری را پوشش دهد. چنانچه ابعاد نوک در مقایسه با محل لحیم کاری خیلی کوچک باشد لحیم کاری به خوبی انجام نمی‌شود. در

قسمت چهارم تمیز کردن نوک هویه

۱۷-۵-۱- نکات اولیه اجرای لحیم کاری و

تمیز کردن نوک هویه: برای انجام لحیم کاری ابتدا نوک هویه را که در اثر کار کردن کثیف شده است با برس سیمی یا سمباده نرم تمیز کنید. سپس هویه را به برق وصل کنید تا گرم شود. بعد از این که نوک هویه به درجه حرارت ذوب لحیم رسید مقداری لحیم روی آن قرار دهید تا نوک هویه آغشته به یک لایه نازک لحیم شود. این عمل از اکسید شدن نوک هویه جلوگیری می کند. برای انجام عمل لحیم کاری نکات زیر را رعایت کنید.

● از هویه با وات مناسب استفاده کنید. در الکترونیک هویه های ۱۰ وات تا ۴۰ وات برای لحیم کاری مناسب اند.

● نقاطی را که می خواهید لحیم کاری کنید با سمباده نرم یا پارچه زبر تمیز کنید، زیرا عمل لحیم کاری روی سیم های کثیف و اکسید شده انجام نمی گیرد.

● نوک هویه را کاملاً تمیز کنید.

مراحل تمیز کردن نوک هویه:

در شکل های ۳۸-۱ ساده ترین روش تمیز کردن نوک هویه نشان داده شده است. در این روش نوک هویه گرم را در داخل روغن لحیم فرو می بریم، سپس با اسفنج مخصوص آن را تمیز می کنیم.

شکل ۳۹-۱- فرو کردن نوک هویه در روغن لحیم

شکل ۴۰-۱- اضافه کردن لحیم به نوک هویه

در نهایت نوک هویه را طبق شکل ۴۱-۱- الف با اسفنج ظرفشویی (اسکاچ) یا طبق شکل ۴۱-۱- ب با اسفنج مخصوص لحیم کاری تمیز کنید.

الف) تمیز کردن نوک هویه با اسفنج ظرفشویی

ب) تمیز کردن نوک هویه با اسفنج مخصوص لحیم کاری

شکل ۴۱-۱- تمیز کردن نوک هویه با اسفنج

شکل ۳۸-۱- ساده ترین راه تمیز کردن نوک هویه

● چنانچه نوک هویه با روش بالا تمیز نشد باید ابتدا نوک

هویه را در داخل روغن فرو کنید (شکل ۳۹-۱).

سپس طبق شکل ۴۰-۱ کمی لحیم ۶۰/۴۰ به نوک آن

اضافه کنید.

* ۱۸-۵-۱- نوک هویه قلمی خود را بررسی کنید سپس با توجه به مراحل گفته شده آن را تمیز نمایید. مراحل اجرای کار را در کتاب گزارش کار و فعالیت‌های آزمایشگاهی بنویسید.

نکته مهم: در هنگام لحیم کاری باید نوک هویه همیشه تمیز و براق باشد بنابراین باید به‌طور مداوم نوک هویه را تمیز کنید.

اسفنج مخصوص تمیز کردن نوک هویه در انواع گوناگون ساخته می‌شود. در شکل ۱-۴۲ نوعی اسفنج را ملاحظه می‌کنید. این اسفنج در شرایط عادی فشرده است. در صورتی که آن را در داخل آب فرو کنید، حجم آن زیاد می‌شود.

شکل ۱-۴۲- یک نمونه اسفنج مخصوص تمیز کردن نوک هویه

قسمت پنجم لحیم کاری سیم‌ها
 ۱۹-۵-۱- طریقهٔ لحیم کاری: برای این که یک اتصال خوب و مناسب از نظر استحکام مکانیکی و هدایت الکتریکی برقرار شود باید سیم‌ها و عناصری را که می‌خواهید به یکدیگر متصل کنید به‌طور جداگانه حرارت دهید و صبر کنید تا درجهٔ حرارت محل اتصال افزایش یابد سپس سیم لحیم را روی اتصال گرم شده قرار دهید تا ذوب شود و بتواند محل تقاطع دو سیم یا محل اتصال عناصر را کاملاً بپوشاند (شکل ۱-۴۴).

یک نمونه دیگر اسفنج مخصوص تمیز کردن نوک هویه را در شکل ۱-۴۳ ملاحظه می‌کنید. همان‌طور که ملاحظه می‌شود این اسفنج شباهت زیادی به سیم ظرف شویی دارد.

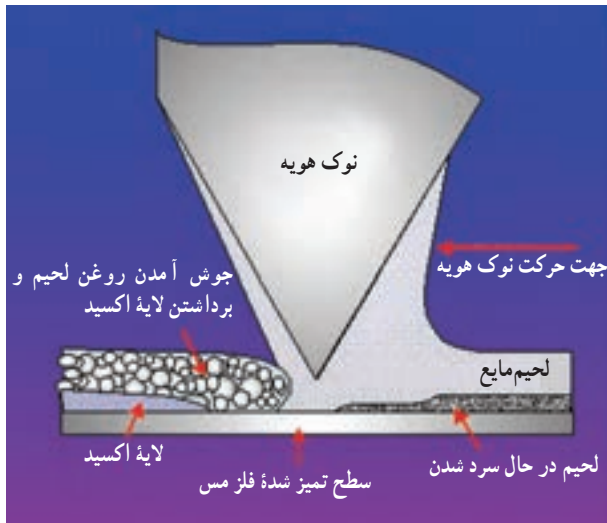

شکل ۱-۴۴- گرم کردن محل لحیم کاری قبل از اضافه کردن لحیم

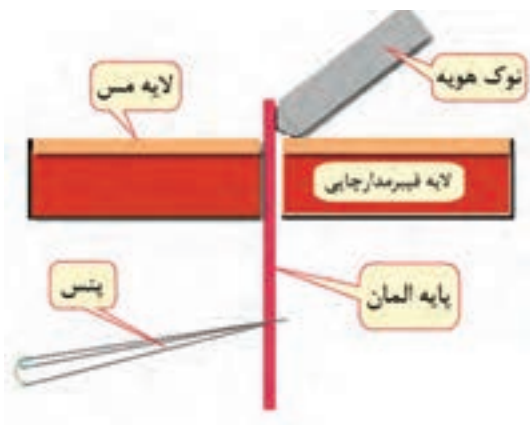
شکل ۱-۴۳- یک نمونه دیگر از اسفنج مخصوص تمیز کردن نوک هویه

نکته مهم: هنگامی که محل لحیم کاری را گرم می‌کنید مراقب باشید که گرمای بیش از اندازه موجب اکسید شدن محل لحیم کاری نشود.

شکل ۱-۴۶- چگونگی جاری شدن روغن لحیم و لحیم در محل لحیم کاری

اکثر قطعات الکترونیکی مانند آی سی ها در مقابل افزایش حرارت مقاوم نیستند. این قطعات در اثر حرارت ناشی از لحیم کاری ممکن است آسیب ببینند. برای لحیم کاری این عناصر، باید زمان اعمال حرارت در خلال لحیم کاری دقیقاً تنظیم شود. باید در هنگام لحیم کاری پایه این قطعات را با پنس یا دم باریک، یا هر وسیله فلزی دیگر که سبب انتشار حرارت می شود نگه دارید. در شکل ۱-۴۷ پایه قطعه را گرفته است. در این حالت حرارت پایه به پنس منتقل می شود و آسیبی به قطعه الکترونیکی نمی رسد. به جای پنس می توانید از گیره سوسماری نیز استفاده کنید.

شکل ۱-۴۷- نحوه لحیم کاری قطعات الکترونیکی

هویه را به طور بی دربی از سطح کار جدا نکنید، زیرا این عمل علاوه بر صرف وقت زیاد موجب لحیم بد در محل اتصال می شود، یعنی در این حالت لحیم در محل اتصال به طور کامل پخش نمی شود و یک اتصال با لحیم کاری سرد به وجود می آید. شکل ۱-۴۵- لحیم کاری صحیح و لحیم کاری سرد (غلط) را نشان می دهد.

لحیم به صورت یک نواخت در آمده است.

شکل ۱-۴۵- لحیم کاری صحیح و غلط

در اتصال با لحیم سرد اگرچه مقدار قلع ظاهراً کافی به نظر می رسد ولی در زیر لحیم قشری از هوا به وجود می آید که مانع برقراری اتصال الکتریکی می شود. لحیم سرد ممکن است در اثر عوامل دیگری نیز به وجود آید. مثلاً حرکت دادن اتصال قبل از سرد شدن و نیز کثیف بودن محل اتصال سبب ایجاد لحیم سرد می شود. همچنین بیش از حد گرم شدن، محل اتصال سطح دو فلز را اکسید می کند و سبب تولید یک لایه اکسید بین دو فلز می شود.

بروز این حالت در لحیم کاری را نیز لحیم سرد گویند. اگر هویه به طور مناسب به محل اتصال تماس داده نشود نیز لحیم سرد ایجاد می شود. به هر حال مهم ترین عامل ایجاد لحیم سرد نبودن گرما در محل اتصال و در هنگام لحیم کاری است.

در شکل ۱-۴۶ مراحل تمیز کردن سطح کار در جریان لحیم کاری را نشان می دهد. پس از گرم شدن سطح کار، با قرار گرفتن مفتول لحیم روی سطح کار، ابتدا روغن لحیم که در مغزی مفتول لحیم قرار دارد ذوب می شود و اکسیدهای سطح کار را از بین می برد. بعد از این مرحله لحیم ذوب می شود و به تدریج سطح کار را می پوشاند.

در شکل ۱-۴۶ جهت حرکت هویه و مسیر جاری شدن روغن لحیم و لحیم و چگونگی پاک شدن اکسیدهای منطقه لحیم کاری نیز مشخص شده است.

از پنس برای برداشتن قطعات از روی مدار یا قراردادن آن نیز استفاده می‌شود. در شکل ۱-۴۸ یک نمونه پنس را ملاحظه می‌کنید.

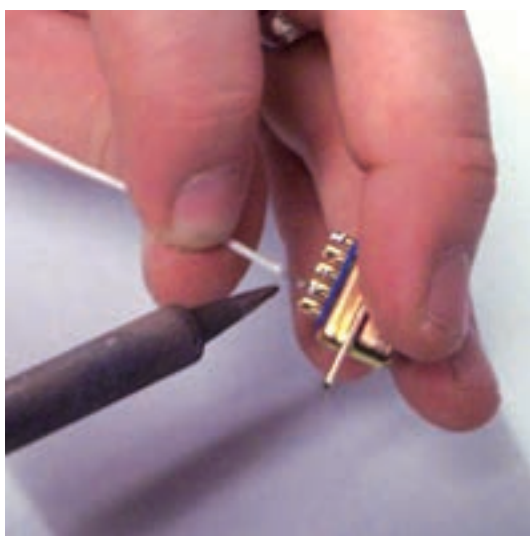
شکل ۱-۴۸- یک نمونه پنس

شکل ۱-۵۰- لحیم‌کاری به کمک گیره

در صورت کسب مهارت کافی می‌توانید مطابق شکل ۱-۵۱ با استفاده از انگشتان دست چپ، قطعه، سیم یا سیم لحیم را در دست بگیرید و با دست راست از هویه برای لحیم‌کاری استفاده کنید. در این شرایط نیازی به استفاده از گیره ندارید.

شکل ۱-۴۹- لخت کردن سیم

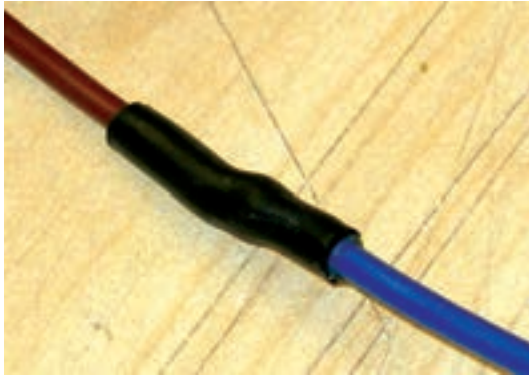

شکل ۱-۵۱- استفاده از دست راست و چپ برای لحیم‌کاری

۱-۵-۳۲- یکی از موادی که در عایق‌بندی بسیار کاربرد دارد وارنیش حرارتی است. وارنیش حرارتی را ماکارونی حرارتی نیز می‌نامند. این عایق به صورت لوله توخالی با قطرهای مختلف ساخته می‌شود. این نوع عایق معمولاً برای روکش اتصال‌های سیمی به کار می‌رود. استفاده از این روکش بسیار ساده و به شرح زیر است.

- وارنیش حرارتی را با قطر مناسب انتخاب کنید.
- عایق را با طول مناسب ببرید.
- عایق را از یکی از سیم‌هایی که می‌خواهید به هم لحیم کنید عبور دهید.
- اتصال لحیم‌کاری را اجرا کنید.
- ماکارونی حرارتی را پس از سرد شدن لحیم روی قسمت لحیم شده بکشید.
- با استفاده از هویه، سشوار یا دستگاه گرم‌کننده، مشابه شکل ۱-۶۲ وارنیش حرارتی را گرم کنید.

در شکل ۱-۶۳ یک اتصال لحیم شده را مشاهده می‌کنید. که روی قسمت لحیم شده وارنیش حرارتی کشیده شده است. وارنیش حرارتی علاوه بر عایق‌بندی، فضای بسیار کمی از سیم را می‌پوشاند و ضخامت آن را افزایش نمی‌دهد.

شکل ۱-۶۳- اتصال لحیم‌کاری شده با روکش وارنیش حرارتی

در شکل ۱-۶۴ نوع دیگر اتصال لحیم شده سه‌تایی را ملاحظه می‌کنید که با وارنیش حرارتی عایق‌بندی شده است.

شکل ۱-۶۴- اتصال لحیم‌کاری شده سه‌تایی با عایق حرارتی

شکل ۱-۶۲- دستگاه گرم‌کن برای وارنیش حرارتی

قسمت ششم قلع کش ها

۱-۵-۳۴- قلع کش : قلع کش وسیله ای است که با آن می توان لحیم را از محل اتصال جدا کرد. قلع کش ها در انواع مختلفی ساخته می شوند.

قلع کش پیستونی : این قلع کش دارای سیلندر و پیستون است. با فشار دادن روی دسته قلع کش، پیستون به داخل سیلندر وارد شده و در نقطه انتهایی قفل می شود. برای برداشتن قلع، ابتدا با هویه لحیم (قلع) محل اتصال را ذوب کرده و نوک قلع کش پیستونی را به آن نزدیک می کنند، سپس با فشار دادن روی دکمه، فنر آزاد شده و پیستون به عقب کشیده می شود و لحیم را به داخل سیلندر می مکد. شکل ۱-۶۵ دو نوع از این قلع کش را نشان می دهد.

قلع کش حرارتی : این قلع کش در واقع نوعی هویه است، که خود، لحیم محل اتصال را ذوب می کند، سپس آن را با پمپ دستی یا دستگاه مکنده اش می مکد. شکل ۱-۶۶ نمونه ای از این قلع کش را نشان می دهد.

شکل ۱-۶۶- نمونه ای از قلع کش حرارتی با پمپ دستی

در شکل ۱-۶۷ نوعی قلع کش حرارتی با دستگاه مکنده را ملاحظه می کنید. این دستگاه مدار الکترونیکی کنترل حرارت دارد و به آسانی می توانیم درجه حرارت مورد نیاز را تنظیم کنیم.

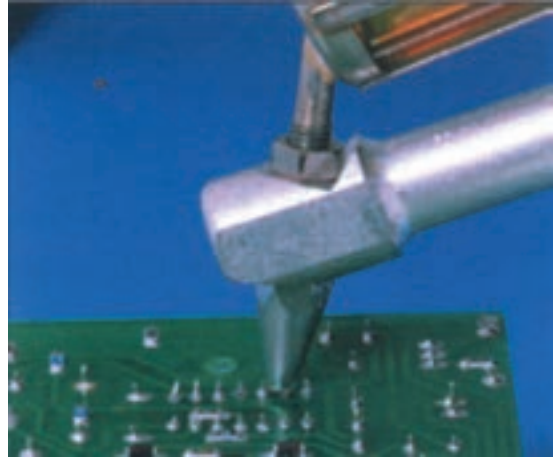

شکل ۱-۶۷- دستگاه قلع کش با کنترل حرارت الکترونیکی

شکل ۱-۶۸- نوک قلع کش را نشان می دهد. همان طور که مشاهده می کنید، با قرار گرفتن نوک قلع کش روی فیبر مدار چاپی، لحیم ذوب می شود و دستگاه مکنده آن را می مکد.

شکل ۱-۶۵- دو نوع قلع کش پیستونی

شکل ۱-۶۸- نحوه قرار گرفتن قلع‌کش حرارتی روی فیبر مدار چاپی

فتیله لحیم: گاهی برای برداشتن لحیم، از فتیله لحیم استفاده می‌کنند. فتیله لحیم سیم‌های به هم تابیده افشان بسیار نازکی است که روی لحیم قرار می‌گیرد و پس از ذوب کردن لحیم، آن را، مانند فتیله‌ای که مایع را بالا می‌کشد، به سمت خود جذب می‌کند. شکل ۱-۶۹- فتیله لحیم را نشان می‌دهد.

الف

ب

شکل ۱-۶۹- فتیله لحیم